

[Himmelstrup.]

Udvalget anslog over for Grosserer-Societetets Udvalg, dengang det mødte frem i Udvalget med Besværinger og Beregninger. Det var naturligvis ikke saadan, at det ærede Medlem smed dem ud; saaledes maa det ikke forstaaes; dertil er det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen jo en alt for beleven Mand; men han sagde ganske simpelt: der kan ikke diskuteres om Enkelt-heder her, for der er ingenting at ændre i det Forslag, vi behandler her, det skal gennemføres nøjagtigt i den Skikkelse, hvori det foreligger, og vi er i og for sig fuldkommen lige glade med, hvad der bliver fremført angaaende dette.

Der er en stor Forskel paa den Fremgangsmaade, som er anvendt her, og den, som er anvendt af tidligere Finansministre, naar mit Parti har været ved Regeringen.

Naar der er Tale om en Toldlov, som indeholder Forhøjelser, saa ligger det i Sagens Natur, at den maa behandles hurtigt og træde i Kraft med det samme, og saa maa baade Udvalgsbehandlingen og Behandlingen her i Tinget være meget kort. Men Forholdet er et helt andet nu, da der er Tale om en Forlængelse. Der har ikke for den højtærede Finansminister været det fjerneste til Hinder for at forelægge dette Forslag for to Maanedes siden. Jeg forstod endog den højtærede Finansminister saaledes, at han havde udarbejdet Forslaget sammen med Finanslovsforlaget i Oktober Maaned forrige Aar — den højtærede Finansminister nikker; og saa glemmer den højtærede Finansminister at læse Korrektur paa Forslaget, og de Tal, der er sat ind i Forslaget i Oktober Maaned i Fjor, dem lader Ministeren ganske roligt følge med her i Tinget, og saa viser det sig, at Forholdene helt har forandret sig, saaledes at to, tre Stykker af disse Tal er alt for smaa. (Afbrydelse). Jo, saaledes maatte man forstaa det; nu skal Tidenden vise, hvad det er, den højtærede Finansminister har sagt.

Jeg vil gerne forvare mig mod den Paastand, som Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, nu fremsatte, at vi nogen Sinde fra vor Side havde modtaget det, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kaldte Arbejderdeputationer, uvenligt i Toldlovsudvalget, og endog ladet dem dette mærke. Det tvivler jeg meget om, og jeg synes, at det ærede Medlem skulde bevise dette nærmere.

Hvad angaar Spørgsmaalet om den Beskyttelse, der findes i Toldloven af Oktober 1932, findes den jo ikke alene i Teks-

tilpositionerne, men den findes ogsaa paa mange andre Omraader, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen slet ikke kom ind paa. Jeg synes, det vilde have været overmaade rigtigt, om vi havde faaet disse Oplysninger i Udvalget. Det er netop den Slags Oplysninger, vi skulde have haft til Behandling og Undersøgelse i Udvalget. At fremføre den Slags Detailler her er ganske frugtesløst for Sagen; dem skulde vi have haft i Udvalget, og der skulde have været levnet tilstrækkelig Tid til at behandle og undersøge alle den Slags Spørgsmaal netop under Udvalgsbehandlingen.

Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at Formanden for Udvalget har raadført sig med mig om, hvornaar vi skulde have Udvalgs-møde. Men jeg vil gerne sige, at Marginen for disse Udvalgs-møders Fastsættelse har været meget begrænset, netop fordi Formanden altid sagde: Denne Betænkning afgives Onsdag Aften; Onsdag Aften skal vi være færdige, uanset hvad der maatte komme frem. Saa spiller det ærlig talt ikke saa stor en Rolle, at Formanden har givet mig det Tøjrslag, at jeg kunde faa Mødet Mandag Aften eller Tirsdag Formiddag.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann vil jeg gerne sige, at han er i og for sig paa det rene med, at saaledes som Arbejdsvilkaarene former sig paa dette Omraade, reduceres i Virkeligheden Toldlovgivningen til væsentligt at være at administrativt Anliggende, og det er det, jeg anser for at være overmaade betænkeligt. Jeg har sagt tidligere, at saadan er det, og nu har jeg faaet det bekræftet af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem kunde heller ikke lade være med i Dag at vende tilbage til den Toldbyrdeberegning, som vi har talt om saa ofte. Det er saadan en Art Reprise for det ærede Medlem. Hver Gang der er Tale om Toldspørgsmaal, vender det ærede Medlem tilbage til denne Beregning, den har alligevel gjort et overmaade dybt Indtryk paa ham, det er der ingen som helst Tvivl om. Jeg vilde ønske, det ærede Medlem kunde faa en Afgift, hver Gang denne Reprise bliver opført af ham; saa vilde det ærede Medlem sandsynligvis blive en velhavende Mand. Men det kan ikke nytte at komme ind paa dette i Dag igen.

Jeg skal kun gentage, hvad jeg har sagt tidligere: Jeg har ikke foretaget denne Beregning; jeg har ikke beregnet et eneste af disse Tal. Jeg har foranlediget, at et Udvalgs Formand, som staar det ærede Medlem Hr. Drachmann meget nær, har bedt Chefen for Statistisk Departement om at lade en